

894

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ŚRODOWISKA¹⁾

z dnia 7 lipca 2011 r.

w sprawie szczegółowych warunków wymierzania kar na podstawie pomiarów ciągłych oraz sposobów ustalania przekroczeń, w zakresie wprowadzania gazów lub pyłów do powietrza

Na podstawie art. 306 ust. 1 i 2 pkt 1 i 2 lit. a ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. — Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2008 r. Nr 25, poz. 150, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowe warunki wymierzania kar na podstawie pomiarów ciągłych, uznawania pomiarów za ciągłe oraz sposoby ustalania przekroczeń na podstawie wyników pomiarów ciągłych, w zakresie wprowadzania gazów lub pyłów do powietrza.

§ 2. Pomiar wielkości emisji gazów lub pyłów do powietrza uznaje się za ciągły, jeżeli są one prowadzone za pomocą przyrządu pomiarowego umożliwiającego:

- 1) określenie emisji w kilogramach;
- 2) automatyczny ciągły zapis wyników pomiarów z częstotliwością nie mniejszą niż jedna minuta.

§ 3. 1. Ustalenie, na podstawie wyników pomiarów ciągłych wielkości emisji gazów lub pyłów do powietrza z instalacji spalania paliw, przekroczenia określonych w pozwoleniu wielkości dopuszczalnych przeprowadza się, analizując dotrzymanie standardów emisyjnych w roku kalendarzowym w oparciu o wartości emisji pyłu, dwutlenku siarki i tlenków azotu w przeliczeniu na dwutlenek azotu, wyrażonych w mg/m³ gazów odlotowych w stanie suchym, w temperaturze 273 K i przy ciśnieniu 101,3 kPa, przy standardowej zawartości tlenu w gazach odlotowych.

2. Przy ustalaniu przekroczenia wielkości dopuszczalnych emisji pyłu, dwutlenku siarki lub tlenków azotu w przeliczeniu na dwutlenek azotu nie uwzględnia się okresów:

- 1) rozruchu i zatrzymywania źródła;
- 2) pracy źródła bez sprawnych urządzeń ochronnych w czasie określonym w przepisach w sprawie standardów emisyjnych z instalacji, w zakresie wynikającym z art. 145 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. — Prawo ochrony środowiska.

3. Przekroczenie wielkości dopuszczalnych emisji gazów lub pyłów określonych w pozwoleniu ustala się, przyjmując za podstawę średnie jednogodzinne wartości stężeń substancji.

§ 4. 1. Ustalenie, na podstawie wyników pomiarów ciągłych wielkości emisji gazów lub pyłów do powietrza z instalacji spalania odpadów, przekroczenia określonych w pozwoleniu wielkości dopuszczalnych przeprowadza się, analizując dotrzymanie standardów emisyjnych w roku kalendarzowym w oparciu o wartości emisji pyłu, substancji organicznych w postaci gazów i par w przeliczeniu na całkowity węgiel organiczny, chlorowodoru, fluorowodoru, tlenku węgla, dwutlenku siarki oraz tlenku azotu i dwutlenku azotu w przeliczeniu na dwutlenek azotu, wyrażonych w mg/m³ gazów odlotowych w stanie suchym, w temperaturze 273 K i przy ciśnieniu 101,3 kPa, przy standardowej zawartości tlenu w gazach odlotowych.

2. Przy ustalaniu przekroczenia wielkości dopuszczalnych emisji pyłu, substancji organicznych w postaci gazów i par w przeliczeniu na całkowity węgiel organiczny, chlorowodoru, fluorowodoru, dwutlenku siarki oraz tlenku azotu i dwutlenku azotu w przeliczeniu na dwutlenek azotu:

- 1) uwzględnia się okresy faktycznej pracy instalacji spalania odpadów, w tym okresy jej rozruchu i zatrzymywania, jeżeli w trakcie ich trwania są spalane odpady;
- 2) nie uwzględnia się, wpływających na zwiększenie emisji substancji, zakłóceń w pracy urządzeń ochronnych do 60 godzin w roku kalendarzowym.

3. Przy ustalaniu przekroczenia wielkości dopuszczalnej emisji tlenku węgla:

- 1) uwzględnia się okresy faktycznej pracy instalacji spalania odpadów;
- 2) nie uwzględnia się okresów rozruchu instalacji spalania odpadów i zatrzymywania oraz, wpływających na zwiększenie emisji substancji, zakłóceń w pracy urządzeń ochronnych do 60 godzin w roku kalendarzowym.

4. Przekroczenie wielkości dopuszczalnych emisji określonych w pozwoleniu ustala się, przyjmując za podstawę obliczeń średnie dobowe i trzydziestominutowe wartości stężeń substancji.

§ 5. 1. Ustalenie, na podstawie wyników pomiarów ciągłych wielkości emisji gazów lub pyłów do powietrza z instalacji współspalania odpadów, przekroczenia określonych w pozwoleniu wielkości dopuszczalnych przeprowadza się, analizując dotrzymanie standardów emisyjnych w roku kalendarzowym w oparciu o wartości emisji pyłu, substancji organicznych w postaci gazów i par w przeliczeniu na całkowity węgiel

¹⁾ Minister Środowiska kieruje działem administracji rządowej — środowisko, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Środowiska (Dz. U. Nr 216, poz. 1606).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 111, poz. 708, Nr 138, poz. 865, Nr 154, poz. 958, Nr 171, poz. 1056, Nr 199, poz. 1227, Nr 223, poz. 1464 i Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 19, poz. 100, Nr 20, poz. 106, Nr 79, poz. 666, Nr 130, poz. 1070 i Nr 215, poz. 1664, z 2010 r. Nr 21, poz. 104, Nr 28, poz. 145, Nr 40, poz. 227, Nr 76, poz. 489, Nr 119, poz. 804, Nr 152, poz. 1018 i 1019, Nr 182, poz. 1228, Nr 229, poz. 1498 i Nr 249, poz. 1657 oraz z 2011 r. Nr 32, poz. 159, Nr 63, poz. 322, Nr 94, poz. 551, Nr 99, poz. 569 i Nr 122, poz. 695.

organiczny, chlorowodoru, fluorowodoru, tlenku węgla, dwutlenku siarki oraz tlenku azotu i dwutlenku azotu w przeliczeniu na dwutlenek azotu, wyrażonych w mg/m^3 gazów odlotowych w stanie suchym, w temperaturze 273 K i przy ciśnieniu 101,3 kPa, przy standardowej zawartości tlenu w gazach odlotowych.

2. Przy ustalaniu przekroczenia wielkości dopuszczalnych emisji gazów lub pyłów do powietrza z instalacji współspalania odpadów przepisy § 4 ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio.

3. Przekroczenie wielkości dopuszczalnych emisji określonych w pozwoleniu ustala się, przyjmując za podstawę obliczeń średnie dobowe wartości stężeń substancji.

4. Przy ustalaniu, czy wyniki pomiarów ciągłych wykazują przekroczenie wielkości dopuszczalnych emisji z instalacji współspalania odpadów, do których stosuje się standardy emisyjne z instalacji spalania odpadów, przepisy § 4 stosuje się odpowiednio.

§ 6. 1. Ustalenie, na podstawie wyników pomiarów ciągłych wielkości emisji gazów lub pyłów do powietrza z instalacji, w których są używane rozpuszczalniki organiczne, przekroczenia określonych w pozwoleniu wielkości dopuszczalnych przeprowadza się, analizując dotrzymanie standardów emisyjnych w roku kalendarzowym w oparciu o wartości emisji lotnych związków organicznych (LZO), wyrażonych w mg/m^3 gazów odlotowych w stanie suchym, w tem-

peraturze 273 K i przy ciśnieniu 101,3 kPa, w przeliczeniu na całkowity węgiel organiczny albo bez przeliczenia, w zależności od rodzaju substancji.

2. Przy ustalaniu przekroczenia wielkości dopuszczalnych emisji gazów lub pyłów do powietrza uwzględnia się okresy faktycznej pracy instalacji, w których są używane rozpuszczalniki organiczne, bez okresów jej rozruchu i zatrzymywania.

3. Przekroczenie wielkości dopuszczalnej emisji gazów lub pyłów do powietrza określonych w pozwoleniu ustala się, przyjmując za podstawę obliczeń średnie jednogodzinne wartości stężeń LZO.

4. Wyniki pomiarów ciągłych wykazują przekroczenie wielkości dopuszczalnych emisji gazów lub pyłów do powietrza w przypadku instalacji:

1) o zdolności produkcyjnej wymagającej zużycia LZO mniejszego niż 15 Mg/rok, w których prowadzi się proces powlekania nowych pojazdów, lub

2) prowadzących proces obróbki wykończeniowej nowych pojazdów

— jeżeli doszło do przekroczenia średnich piętnastominutowych wartości stężeń LZO.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2012 r.

Minister Środowiska: *A. Kraszewski*